BEVEZETÉS AZ ANGOL NYELVBE

Az angol és a magyar nyelv néhány különbözősége:

1. *A kiejtés*

A magyar nyelvben a szavakat kiejtés szerint írjuk le. Természetesen nem mindig mindent mondunk ki teljes egészében. Vannak például hasonulások. Amikor azt a szót ejtjük ki, hogy *vasgolyó*, nem egy '*s*' és egy '*g*' hangot ejtünk, hanem a kettő helyett egy 'zs' hangot. Vagy, amikor azt a szót mondjuk ki, hogy *hangot*, az '*n*' és '*g*' hangokat egyáltalán nem ejtjük tisztán. A kettő tulajdonképpen összeolvad egy hanggá. Számtalan ilyen példát találunk a magyar nyelvben.
De az angol nyelv másképpen működik. A szavak kiejtése szinte teljesen ötletszerűnek tűnik. Leírjuk például azt, hogy '*table*' és azt mondjuk, hogy '*téjbl*', vagy a 'coffee' szót '*kofi*'-nak ejtjük[1].

1. A kiejtés leírása nem felel meg a fonetikus szabályoknak, csak szemlélteti a két nyelv kiejtése közötti különbséget azok számára, akik nem tudnak fonetikusan írni-olvasni.

Ezt a listát a végtelenségig sorolhatnánk.
Az is érdekes lehet számunkra, hogy a dupla mássalhangzókat nem ejtik duplán. (A 'missing' és a 'mist' szavakban a '*ss*' és '*s*' kiejtése teljesen megegyezik, tehát '*sz*' – [mising] és [mist][2].

2. A szavak kiejtését szögletes zárójelben szokás leírni.

2. *Toldalékok, igekötők*

A magyar nyelvben ragozzuk a szavakat; ragozzuk az igéket, főneveket, mellékneveket, számneveket, stb.
Például: almát, szépet, hármat, stb.
Az angol nyelvben csak nagyon kevés 'ragozás' található. Például a mellékneveket, vagy a számneveket nem ragozzuk.
Pl. nice = kedves, kedveset; two = kettő, kettőt
Amit a magyar nyelvben egy raggal fejezünk ki, az az angol nyelvben általában elöljárós szerkezet lesz.
Például: a szobában = in the room

A magyar igekötők kifejezhetik a cselekvés irányát (felnéz, odamegy, stb.), szemléletét (leír, átvesz, kiír, stb.), illetve megváltoztathatják az ige jelentését is (belát).
Az angol nyelvben nem használunk igekötőket. Ezeket az igeidők, vagy prepozíciók helyettesítik.

felnéz = look up
odamegy = go up to
leír = write down
átvesz = take over
kiír = write out

3. *A szavak jelentése*

Meg kell szoknunk azt is, hogy az angol nyelvben egy szó lehet ige, főnév és melléknév is akár.
Például: work = dolgozni, munka, munka-… (pl. worksheet = munkalap)
Hasonló jelenséget megfigyelhetünk a magyar nyelvben is, de például egy ige nem lehet főnév.
Például: munka, munkapad

4. *A szórend*

A magyar nyelvben a szórend szerepe leginkább a hangsúlyozás (általában azt hangsúlyozzuk, ami a mondat elején van), az angol nyelvben azonban ragozás hiányában a szórend fogja eldönteni, hogy bizonyos szavak milyen szerepet töltenek be a mondatban.
Például, amikor magyarul azt mondjuk, hogy 'Kati a könyvét olvassa.', mindig tudjuk, hogy ki cselekszik, mit cselekszik, és mi a cselekvés tárgya, akárhogy is helyezzük a mondat szavait egymás után. (Kati olvassa a könyvét. Olvassa Kati a könyvét. A könyvét olvassa Kati.) Természetesen a mondatok között van különbség, de nem jelentéstani.
Az angol nyelvben a szavak mondatban betöltött szerepét a mondatban elfoglalt helyük fogja meghatározni. Az alapszórend: alany + állítmány + (tárgy) + (határozók), és a jelzők mindig, mint a magyarban is, a jelzett szó előtt állnak. De míg a magyarban egy melléknév lehet a mondat tárgya (Vettem egy zöldet.), az angolban ez lehetetlen.

5. *Magázás – tegezés*

   Az angolul beszélő népek NEM tegeződnek!!! Az igaz persze a mai angol nyelvre, hogy a 'you' személyes névmás fordítása 'te, ön, ti, önök'. A régi angol nyelvben a 'thou = te' névmás szolgált a tegezésre, a modern angol a 'you = ön' névmást használja. Azonban mindig a beszédhelyzet dönti el, hogy tegező, illetve magázó viszonyban vagyunk-e egymással. Ha egymást vezetéknevünkön szólítjuk, akkor az egyértelműen magázó viszonynak felel meg, a megfelelő távolságtartással, társadalmi szokásokkal, és így tovább. Amennyiben egymást keresztnéven szólítjuk, az sem egyértelműen tegeződést jelent. Gondoljunk csak arra, amikor magyarul valakit úgy szólítunk meg, mondjuk, hogy 'Kati kedves, jól érzi magát?'. Elképesztő, hogy ezen a félreértésen alapulva menyire elterjedt Magyarországon a tegező viszony szinte minden élethelyzetben. Például telefonálás közben az automata egyszerűen letegez bennünket. 'Várj a kapcsolásra türelemmel.'

6. *A nemek*

   Az angol nyelvben egyes szám harmadik személyben különböztetünk meg nemeket. A nemek megegyeznek az említett dolgok természetes nemével (fiú – hímnem, lány – nőnem, tárgy vagy állat – semleges nem; az állatokra utalhatunk mindhárom nemben). Előfordulhat azonban, hogy egy tárgyra valamilyen nemben utalunk (pl. a kocsinkra/hajónkra utalhatunk nőnemben), ezeket azonban a legcélszerűbb akkor megtanulni, ha már olvasmányokkal foglalkozunk.